

Iver Hecht

- Forstander cand psych
- Familiecentret Vibygård
- Psykoterapeutisk uddannelse
- Uddannet kok - traume terapeut

Familiecentret Vibygård

Terapeutisk døgn og dagbehandling af familier igennem 29 år.

Startede oktober 1986.

Plads til 6 familier

Fysiske rammer

Familiecentret

Menneskesyn

- Eksistentialistisk grundsyn
- Forstå mennesket i dets relation
- Kontakt, relation, tilknytning centrale begreber
- Sansninger og følelser spiller en stor rolle i forhold til hvordan jeg ser relationer

Den psykologiske arv

- Vi behandler vores biologiske børn på samme måde som vi selv er blevet behandlet som barn.
- Hvis du som barn ikke har lært at rumme og udtrykke dine følelser, vil du ikke som voksen kunne rumme dine børns følelser.
- Hvis du som barn voksede op med vold, lavt selvværd vil dit barns opvækst sandsynligvis også være præget af vold, misbrug manglende anerkendelse

At bryde den psykologiske arv

- At forstå mekanismerne bag den psykologiske arv
- Lære at behandle vores indre barn på en ny måde for derigennem at behandle vores ydre/ biologiske børn på en ny måde
- Dette betyder ofte at vi som voksne må gå i terapi for at få øje på vores indre barn og lære at tage os af vores indre barns behov.
- Den psykologiske arv er med til at fastholde mennesker i en negativ social arv

Det gode samvær forudsætter den gode anbringelse

- Hvorfor overhovedet anbringelse
- Følelsesmæssig meget belastet situation, som kræver supervision af både forældre - sagsbehandlere (vel at mærke en personlig supervision som gør parterne i stand til at være sammen i den følelsesmæssigt belastende situation)
- Det er vigtigt, at det er den/de samme sagsbehandlere, der anbringer barnet, som også tager sig af forældrene

Tilknytning bør altid inddrages

- Hvis barnet er mere end 3 mdr gammel vil tilknytningen fra barnet til moderen altid spille en væsentlig rolle, som skal medinddrages når man vurderer om det er det rigtige at anbringe barnet og hvilke omstændigheder dette bør ske under. Herunder hvor hyppigt samværet bør være.
- Hvis barnet er mellem 6- 24 mdr bør man veje barnets traume ved adskillelsen op imod, det omsorgssvigt som barnet lider og hvor langt man kan komme ved at indsætte ressourcer i familien. Hvis barnet bliver adskilt fra forældrene må man samtidig arbejde intenst på, at samværet holdes ofte og man må forstå, at disse samvær er fyldt med mange svære følelser både hos barnet og forældrene

Neuroaffektiv udvikling

- Tilknytning sker i forbindelse med modning af hjernen. Den limbiske del af hjernen (følelserne) modnes netop fra 3-24 mdr. Følelserne er i fokus og tilknytning hænger nøje sammen med regulering af følelserne. Når vi i denne sammenhæng taler om samvær, er det derfor meget vigtigt, at vi er klar over, at når mor/far mødes til samvær, så er det underliggende disse følelser, der er på spil både for barnet og for forældrene. Dette gælder uanset barnets alder.

Samvær

- Hvem hjælper med de følelser, der er på spil i denne situation.
- Hvem hjælper forældrene med deres følelser af usikkerhed, skyld, skam, sorg osv.
- Hvem hjælper barnet med at få trøst og omsorg
- Hvem hjælper forældre og barn med kontakten
- Hvem hjælper støttepersonerne til at være følelsesmæssigt tilstede i situationen

Samarbejde mellem forældre og anbringelses sted.

- Mange anbringelser er ikke en succes.
- Årsagen til dette er måske bl a den måde som samarbejdet mellem forældre og anbringelsessted forvaltes på.
- Vi bør have meget mere fokus på relationen mellem barnet og de biologiske forældre (de oprindelige tilknytningspersoner)
- Vi bør forstå at følelser og kontakt er altafgørende
- Vi bør forstå at de biologiske forældre bør have meget mere støtte/kontakt udenfor samværene
- Vi bør forstå de biologiske forældres betydning for barnets udvikling og trivsel på anbringelsesstedet

At skærme barnet?

- Jeg oplever desværre alt for tit, at samvær skæres ned, fordi det sted hvor barnet er anbragt reagerer på, at barnet er mere uroligt, når der har været samvær. For at beskytte barnet mod dette, ønsker man at begrænse samværet.
- Er det i virkeligheden ikke anbringelsesstedet som skærmer sig selv på samme måde som forældre før 70'erne blev bedt om ikke at besøge barnet, fordi barnet græd når forældrene gik.

Hvem bærer følelserne

- Eksempel trillinger
- Hvem er det der græder når barnet dør?
- Hvem er det der resten af sit liv vil kæmpe med sorgen over at have mistet sit barn?
- Følelserne ligger mellem tilknytningspersonerne og barnet. Det er de følelser, som moderen/faderen er bærer af, som udgør fundamentet for børns trivsel og udvikling. Følelser som vi skal rette vores fokus imod, uanset om barnet er anbragt eller ej.